

Sygn. akt II CSK 322/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J.D., W.D., A.H. i P.H.
przeciwko P. Spółce
Akcyjnej z siedzibą w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powodów J. D. i W. D.
solidarnie oraz od A.H. i P.H. solidarnie na rzecz pozwanej kwoty
po 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W pozwach wniesionych do Sądu Rejonowego w P., powodowie J.D. i W.D. oraz A.H. i P.H. wnosili o ustalenie nieważności bliżej wskazanych tam umów. Postanowieniem z dnia 21 października 2015 r. Sąd Rejonowy w P. połączył sprawę z powództwa A.H. i P.H. do łącznego rozpoznania ze sprawą z powództwa J.D. i W.D..

Zarządzenie o połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 219 k.p.c. ma charakter techniczny i nie odbiera połączonym sprawom samodzielności. Nie tworzy więc również żadnego rodzaju współuczestnictwa między podmiotami biorącymi w nich udział. W każdej z połączonych spraw zapada osobne rozstrzygnięcie, nawet jeżeli przybiera procesową formę jednego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2017 r., II UZ 85/16, nie publ.). W takim wypadku w sprawach o prawa majątkowe o wartości przedmiotu sporu oraz wartości przedmiotu zaskarżenia nie stanowi suma roszczeń. Z uwagi na samodzielność spraw wartość przedmiotu zaskarżenia oblicza się oddzielnie dla każdej z połączonych spraw. Wartość przedmiotu zaskarżenia nie podlega wówczas sumowaniu, a o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z połączonych formalnie spraw (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2014 r., I CSK 396/12, nie publ.).

Wartość przedmiotu zaskarżenia dla roszczeń J.D. i W.D. kształtuje się na poziomie 12.034,42 zł (N. nr (...)), a wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie A.H. i P.H. wyraża się w sumie następujących kwot: 3.420,78 zł (A. nr (...)), 7.382,58zł (N. nr (...)) i 24.479,86 zł (N. nr (...)). W żadnej ze spraw nie osiąga więc wymaganej minimalnej granicy 50 000 zł.

Z przytoczonych względów skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).